

Folketingets Social-, Indenrigs- og Børneudvalg
lov@ft.dk

Pernille Skipper
Pernille.Skipper@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T +45 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748

Social-, Indenrigs- og Børneudvalget har i brev af 18. maj 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 460 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

26. juni 2018

Spørgsmål nr. 460:

”Vil ministeren – evt. med bidrag fra andre ministre - redegøre for, hvad konsekvenserne er af forslagene om lavere ydelse til ghettoområder samt stop for tilflytning af modtagere af integrationsydelse, for kvinder på integrationsydelse eller kontanthjælp der skal udskrives fra et ophold på et kvindekrisecenter?”

J.nr. 2018 - 3624

Svar:

Regeringen ønsker et sammenhængende Danmark, der bygger på grundlæggende demokratiske værdier, hvor alle bidrager aktivt. Desværre er der for mange i landets ghettoområder, som lever af offentlige forsørgelsesydelser uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelsessystemet.

Det ønsker regeringen at gøre op med én gang for alle. En vej til at lykkes med det er at sætte målet ind og ændre beboersammensætningen i områderne.

Det er baggrunden for, at regeringen i forbindelse med lanceringen af ”Ét Danmark uden parallelsamfund” har præsenteret et forslag om at nedsætte niveauet for kontant- og uddannelseshjælp til integrationsydelsesniveau for de ydelsesmodtagere, der vælger at flytte til et af de hårdeste ghettoområder (almene boligområder, som har været på ghettolisten de seneste fire år).

Forslaget om ydelsesreduktion var alene målrettet ydelsesmodtagere, der selv måtte vælge at bosætte sig i de hårdeste ghettoområder.

Forslaget om ydelsesreduktion indgår imidlertid ikke i den delaftale om initiativer, der bekæmper parallelsamfund, som den 11. maj 2018 blev indgået i Beskæftigelsesministeriet mellem regeringen, Dansk Folkeparti, Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti.

Med delaftalen blev det i stedet besluttet at indføre et forbud mod, at de almene boligorganisationer må udleje en ledig bolig i et af de hårdeste ghettoområder til modtagere af ydelser i kontanthjælpssystemet.

I forhold til den kommunale boligsociale anvisning oplyser Transport-, Bygnings- og Boligministeriet følgende, som jeg henholder mig til:

”Det er kommunerne, der ud fra en konkret vurdering tager stilling til, om den enkelte har et boligsocialt behov, der gør, at vedkommende skal anvises en bolig. Såfremt en kvinde, der udskrives fra et ophold på et krisecenter, vurderes at have et boligsocialt behov, der betyder, at hun skal have anvist en bolig fra kommunen, skal kommunen i udgangspunktet anvise kvinden til et boligområde, der ikke er udsat. Såfremt kommunen ikke kan finde en passende ledig bolig et andet sted, kan den anvise en bolig i et udsat boligområde til en boligsøgende med et påtrængende boligsocialt behov.”

Jeg er glad for, at det er lykkedes for regeringen at lave en bred politisk aftale, fordi den kan være med til at forandre ghettoområderne og sætte en stopper for parallel-samfund, som er en alvorlig trussel mod vores moderne samfund.

Venlig hilsen

Troels Lund Poulsen